

ეკა ორაგველიძე
ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის
სახელმწიფო უნივერსიტეტი

სიყვარული დავით გურამიშვილის „დავითიანის“ მიხედვით

სიყვარული დავით გურამიშვილის „დავითიანში“, ფილოსოფიური, რელიგიური თუ ლიტერატურული ტრადიციებიდან გამომდინარე, მრავალმხრივი გაგებითაა მოაზრებული, უმთავრესად კი ალეგორიული მნიშვნელობა ენიჭება. იგი საკუთარი თავის შეცნობისა და უფლის გზაზე დგომის, ადამიანის ღვთისადმი ღტოლვის უზენაეს გამოხატულებად მიიჩნევა. პოეტის თვალთახედვა დაფუძნებულია სიყვარულის ანტიკურ და ქრისტიანულ მსოფლგაგებაზე. პლატონის აზრით („ნადიმი“), მშვენიერებით შემოსილ სულში სიყვარული სრულქმნილობის სურვილს ბადებს. ამგვარად ზეშთაგონებული, „გაბრძნობილი და გამობრძმედილი“ (პლატონი, 2017:73), საბოლოოდ აუცილებლად შეიმეცნებს „მოდღვრებას აბსოლუტური მშვენიერების შესახებ“ (პლატონი, 2017:73). ქრისტიანული თვალთახედვით კი, „ღმერთი სიყვარული არს“ (იოანე, I, 4,8). ამ სიტყვებით საცნაურდება შემოქმედის მადლის სრულიად სამყაროში განფენილობის იდეა. იესო ქრისტემ უმთავრეს მცნებად სწორედ მოყვასის სიყვარული და მისთვის თავდადება დაუდგინა კაცობრიობას: „ესე არს მცნებაჲ ჩემი, რადთა იყუარებოდით ერთიერთას“ (იოანე, 15, 12).

სიყვარულის ალეგორიული გაგება ბიბლიური სოლომონის „ქებათა ქებიდან“ მომდინარეობს. აქ ასახული ქალგაჟური ტრფობა სიმბოლურად საღვთო მიჯნურობად მოიხსენიება. ეს წიგნი არაერთხელ გამხდარა პოეტთა შთაგონების წყარო. შესაბამისად, პერსონაჟი ქალი ხშირად ან გზაა სიყვარულის სამყაროს შესაცნობად, ან სიმბოლურად თავად წარმოადგენს ღვთაებას. სწორედ „ქებათა-ქების“ სიტყვაკაზმულობითა და სატრფიალო მოტივებით შთაგონებული შოთა რუსთაველი ჯერ საღვთო სიყვარულს ასახელებს: „ვთქვა მიჯნურობა პირველი და ტომი გვართა ზენათა“ (სტრ.20)... და, რადგან „მას ერთსა მიჯნურობასა ჭკვიანნი ვერ მიჰხვდებიან“ (სტრ.21), მოყვასნი თავიანთი გულწრფელი ტრფობით „მართ მასვე ჰბადვენ“ (სტრ.21). „თვალსაჩინოა „ვეფხისტყაოსანსა“ და „დავითიანში“ ფილოსოფიურ-თეოლოგიური და პოეტური სემანტიკის ელე-

მენტთა თანხვედრა. ასეთია „მიჯნურის“ ცნება, რომელსაც ბინარული მნიშვნელობა აქვს: საერო და საღვთისმეტყველო“ (დ. კარიჭაშვილი, 2009).

ადამიანური სიყვარულის ალეგორიულად, საღვთო მიჯნურობად მოაზრების ტრადიცია განსაკუთრებით ძლიერია მე-18 საუკუნის ქართულ ლიტერატურაში. მაგალითად შეიძლება დასახელდეს მამუკა ბარათაშვილის შემოქმედება. მის ლექსებში („ვიხილე შენი მშვენება“, „ჩერნიკოს ხმა“ და სხვა) აღწერილი სატრფო, სოლომონის „ქებათა ქების“ მსგავსად, ძალიან ჰგავს უფლის სიმბოლურ ხატს. ხოლო „ლექსის სწავლის წიგნში“ („ჭაშნიკი“) ამგვარად ურჩევს კალმოსნებს: „თუ სააშიყო ლექსი უნდა, ღმრთის სააშიყო, ეკლესიისა წმინდათა ამბავი გალექსოს, როგორც რუსთაველს უთქვამს“ (ბარათაშვილი მ. 1990:33)... ალეგორიული თხრობის მიმდევარია ვახტანგ მეექვსე და მისი თეორიულ-ლიტერატურული სკოლა. ვახტანგ მეფე მის მიერ გამოცემული „გეფხისტყაოსნის“ კომენტარებში საუბრობს პოემის „ალეგორიული თარგმანების“ პრინციპებზე (სირაძე, 1980 : 126). მისი თქმით, ჭეშმარიტი პოეზია „სადმრთოა და საეროცა“. არჩილი თავის ლექსში „სამიჯნურონი“ სიყვარულით გულანთებული ამბობს, რომ სათაყვანებელი არსების ხილვით გამოწვეული გრძნობა სინამდვილეში ზეციურია: „არის ზეციერი, ნუ გგონია მანდაურად“ (არჩილი, 1960:304).

დავით გურამიშვილიც თავის წინამორბედთა და თანამედროვეთა გზაზე დგას. მართალია, სიყვარული „დავითიანის“ ძირითადი თემა არ არის: „დავით გურამიშვილთან სიყვარულის თემა არაა წარმმართველი, ცენტრალური“ (ე.ხინთიბიძე, 2005), მაგრამ, რადგანაც ამ გრძნობას ალეგორიული მნიშვნელობა ენიჭება, შეიძლება ითქვას, რომ ღვთის გზაზე საკუთარი თავის შესამეცნებლად მღვარი ღირიკული გმირისთვის ტრფიალი პიროვნული სრულყოფის საწინდარია. იგი თავის შემოქმედს მიჯნურობის ნიჭით ედარება. დავით გურამიშვილისთვის უმნიშვნელოვანესი სწორედ საღვთო სიყვარულის გამოხატვაა. სიყვარულს სულის ამაღლების ძალა აქვს. პოეტი სწორედ მიჯნურობით გამოხატავს უფლისადმი მადლიერებას: „შენ ხარ ჩემი ამგებ-მშენი, სიყვარული მე მაქვს შენი“ (გურამიშვილი I, 2013:188).

უფლისაკენ სიყვარულით მავალი დავით გურამიშვილი წმ. დავით წინასწარმეტყველს მოუხმობს გზამკვლევად. პოეტი ლოცულობს: „შემამყარე მე საყვარელს, ჩემის გულის გასახარელს. ზე სიტყვაო ღვთისაო, ქვე ძევ დავითისა“ (გურამიშვილი I, 2013:188). ამ სიტყვებს მოსდევს ლექსი „ზუბოვკა“, რომელიც ალეგორიული ხასიათისაა. მკვლევართა გარკვეული ნაწილი ფიქრობს, რომ საანალიზო ლექსი აღმოსავლური მისტიკური პოეზიისა და ქრისტიანული არეოპაგეტიკის მსოფლმხედველობის მიხედვით შექმნილი ღირიკული ნიმუშია (ნათაძე, 1973:225). მეცნიერთა მიერ ლექსი აგრეთვე „პატრიოტული მისტიკის“ (სატრფო – სამშობლო) ნიმუშადაც მოიაზრება (კეკელიძე, 1981:655). გარკვეული ნაწილის მოსაზრებით, „ზუბოვკაში“ დავით გურამიშვილი ხოტ-

სიყვარული დავით გურამიშვილის „დავითიანის“ მიხედვით

ბას ასხამს მხოლოდ უკრაინელი ქალის მშვენიერებას. გამოთქმულია მოსაზრება იმის შესახებაც, რომ ქალი შუამავალია კაცსა და ღმერთს შორის: „ამქვეყნიური სიყვარული, ქალი მედიუმია – კაცს ამაღლებს საუკუნო, ღვთაებრივ სამყარომდე“ (ე.ხინთიბიძე, 2005). მაგრამ, აუცილებელია იმის აღნიშვნა, რომ ამ ლირიკულ ნიმუშში ავტორი, უპირველესად, წმინდა ქრისტიანული თვალთახედვით გადმოსცემს თავის სათქმელს. „ზუბოკაში“ განსახონებელი ქალი უფლის სიმბოლოა. წინარე ლექსში პოეტის ლირიკული „მე“ საყვარლისაკენ სავალ გზას ეძებდა, აქ კი თავად შემოხვდა გზად ეს „საყვარელი“.

დავით გურამიშვილისა და ზუბოკელი ლამაზი ქალის შეხვედრის ეპიზოდი თავისი არსით, სიმბოლური მინიშნებებით, ძალიან ჰგავს დანტე ალიგიერის „ახალ ცხოვრებაში“ („La Vita Nuova“) გადმოცემულ პოეტისა და ბეატრიქს პირველად შეხვედრის ამბავს. დანტეს ბეატრიქე არ არის მხოლოდ მიწიერი ქალი, იგი თავად ზეციური სიყვარულის განსახიერებაა. სიზმარი, რომელშიც ისევ ლამაზი ბეატრიქე ფიგურირებს, საღვთო გამოცხადების ანალოგია. ამავე ტექსტში პოეტი განიცდის აგრეთვე სატრფოს გარდაცვალებასაც. დავით გურამიშვილსაც სწორედ „ცად ეგულება“ თავისი მიჯნური და მისტირის მას. „ღვთაებრივი კომედიის“ მიხედვით, „ცადასული“ ბეატრიქეს სახილველად გაკვალულ გზას სამოთხემდე მიჰყავს შეყვარებული დანტე. იგი, სიყვარულის საუფლოში მოგზაური, აცნობიერებს თავისი პოეტური შემართების უმთავრეს მიზეზს, რომ სიქველე და სიყვარულია „ამ წიგნის სანუკველის ანი და ჰოე, სად სიყვარული შევიცანი სხვადასხვაგვარად“ (ალიგიერი, 2012:450). საბოლოოდ კი, ტრფობით ზეშთაგონებული პოეტი წერს, რომ მისი არსება მთლიანად მოცულია „იმ სიყვარულით, რაც აბრუნებს მზეს და ვარსკვლავებს“ (ალიგიერი, 2012:488). ესაა ადამიანის მიზანი და სამყაროსაც ეს აცოცხლებს. დავით გურამიშვილისა და დანტე ალიგიერის სიყვარულის გზით ღვთაებრივი სიბრძნის წვდომის მოტივების შესახებ (ქალი – შუამავალი, ქალი – ღვთაების აღეგორია) წერს პროფ. ელგუჯა ხინთიბიძე: „ამქვეყნიური, ადამიანური სიყვარული – ქალი ამაღლებს ლირიკულ გმირს სასუფეველამდე, შეჰყავს მასში და იქ ეს ქალი – ეს სიყვარული უკვე ღმერთია, მაცხოვარია“ (ე. ხინთიბიძე, 2005). მისი თქმით, შესაძლოა, ქალის, როგორც შუამავლის, გაგება დავით გურამიშვილთან ევროპული მწერლობის გავლენით აიხსნას; ხოლო სიყვარულის აღეგორიული მოდელი, რაც აგრეთვე დასავლურ აზროვნებაში აისახა, უშუალოდ ვახტანგ მეექვსის ლიტერატურული გარემოს მიერ იყოს ნაკარნახევი.

სატრფოს თვალები უზენაესი სიბრძნის წვდომის წყაროა შექსპირის პერსონაჟისთვისაც. პიესაში „ამაო გარჯა სიყვარულისა“ ნათანიელი კითხულობს: „...თვალეები შენი საოცარი და ღრმა წიგნია. ცოდნის წყარო და სიამენი თვალეებში ბრწყინავს. შეგიც-

ნობ, ვიტყვი – ცოდნისათვის მე მიმიგნია; განსწავლულია, შენი ქება შეიძლო ვინაც“ (შექსპირი, 1985:29).

ამქვეყნიური ლტოლვის, როგორც ღვთაებრივი სიყვარულის ყველაზე მიახლოებული ანალოგიის, გაიდება დამახასიათებელი მოვლენა იყო ბაროკოს ეპოქისთვისაც. სამაგალითოდ საკმარისია ჯონ დონის მეტაფიზიკური პოეზია, რომლის მიხედვით, ღირიკული გმირის ეროტიკული გრძნობები ღვთის მიმართ განცდილი სიყვარულის მეტაფორაა. აგრეთვე აღსანიშნავია რომის სანტა მარია დელა ვიტორიას ეკლესიაში დაცული სკულპტურა „წმ. ტერეზას ექსტაზი“ (ჯოვანი ლორენცო ბერნინი). ღვთის მოციქულის გამოცხადებით განცდილი ნეტარება მოქანდაკის მიერ ადამიანური ლტოლვით განპირობებული ექსტაზითაა ნაჩვენები. ბაროკული ტენდენციები, რომლებიც გავრცელებული და დამკვიდრებული იყო მე-18 საუკუნის უკრაინულ ხელოვნებაში, უცხო არ უნდა ყოფილიყო ამავე კულტურულ არეალში მოღვაწე დავით გურამიშვილისთვის. სამეცნიერო ლიტერატურაში მე-16-მე-18 საუკუნეების ქართული მწერლობა არაერთხელ მიჩნეულა ე.წ. „ბაროკოს ეპოქის“ ნაწილად (მ. ნაჭყებია). მიუხედავად ამ შეხედულების მართებულობისა, პოეტის სიყვარულის ალგორითული გაგების პირველწყაროდ მაინც ბიბლია მოიაზრება.

ლექსის დასაწყისშივე ქალის მშვენიერებით აღფრთოვანებული პოეტი თავიდანვე მიანიშნებს თავის მისტიკურ ობიექტზე: „მისმან ეშხმან დაცამლევსა, შემიმუსრა ძვალი“ (გურამიშვილი I, 2013:189). ეს არის პირდაპირი ციტირება წმ. იოანეს სახარებისეული ტექსტისა. მახარებელი მაცხოვრის შესახებ გადმოსცემს: „ძუალი მისი არა შეიმუსროს“ (იოანე, 19, 36). გარდა ამისა, ზუბოგველი ქალი „მზედ“ იწოდება. პოეტი ეკითხება მას: „გკითხე, მზეო, სიდან მოხვალ“ (გურამიშვილი I, 2013:189)? მზე „დავითიანში“ მაცხოვრის სახელს უკავშირდება. ლამაზი ქალი ნათლის სიმბოლოცაა. იგი „ნათლის სვეტით“ დაადგა თავს სიბნელეში მყოფ გამიჯნურებულ პოეტს. დავით გურამიშვილის ღირიკული გმირი ევედრება ქალს, გაუმხილოს მასთან მისასვლელი გზა: „გეაჯები, მაცოდნინე შენი გზა და კვალი“ (გურამიშვილი I, 2013:189). ადამიანი უფლის გზის ძიებითაა დამაშვრალი. ზუბოგველი ქალი სიმბოლურად უფალს განასახიერებს. მსცოვანი პოეტის სიყვარულით შეურაცხყოფილი ქალი სცემს თავდადებულ მიჯნურს: „აიღო და დამიშინა თავში დიდი კეტი“ (გურამიშვილი I, 2013:190). საღვთო ძალის მიერ შემოკრული კეტის სიმწარეს გრძნობს პოეტი თავის სხვა ლექსშიც, „სიზმარი დავით გურამიშვილისა ტყვეობასა შინა“; ავტორი წერს, თუ როგორ ეზმანა ღვთის მოციქული. ანგელოზმა სცემა, რათა გამოფხიზლებულიყო და განსაცდელისაგან დაედწია თავი: „ფეხი წამომკრა წყნარადა, ჯოხითა დამაშინაო; რატომ ვერ ბედავ წასვლასა, აგრე რამ დაგაშინაო“ (გურამიშვილი I, 2013:100)? უფლის მოციქულმა ტყვეს გამოუცხადა თავისი მომავლინებლის ნება: „მან მითხრა: ვისაც შენ ამბობ, შენზედ წყალობა მისია; შენად ჯოხითა

სიყვარული დავით გურამიშვილის „დავითიანის“ მიხედვით

საცემრად მე იმან გამომისია“ (გურამიშვილი I, 2013:101). ანგელოზი აფრთხილებს პოეტს, სასწრაფოდ განერიდოს, გაიპაროს, რადგან ბნელ ღამეს „მგლები“ ემტერებიან მიუსაფრებს. „ბნელი ღამე“ უფსკრულის, ჯოჯოხეთის სახელია, ღვთის მოციქული თავის-თავად წმინდანს ნიშნავს.

საყვარელი ქალი დასჯილ მიჯნურს სიბრალულით უწვდის ხელს. აღეგორიულად ეს ეპიზოდი ცოდვით დაცემული ადამიანის ქრისტეს მიერ წამოყენებას ედარება. აღდგომილი უფლის მიერ ჯოჯოხეთში ჩასვლისა და მართალთა სულების გამოსხნის ამ სახველ ხატზეც ხომ იგივეა გამოსახული. ნათლით მოსილ, „სიკვდილითა სიკვდილის დამთრგუნველ“ იესოს მძლავრად ჩაუჭიდებია ხელი შენდობილი ადამ-ევასთვის და მართალთა სულებთან ერთად ამოჰყავს ისინი ჯოჯოხეთიდან. დავით გურამიშვილის ლირიკული გმირიც ეწია დაცემის შემდეგ კვლავ წამოდგომის, სიბნელიდან ღვთაებრივ ნათელში გადასვლის ბედნიერებას. როგორც იესო – პირველი ადამიანების ჯოჯოხეთში ნაგვემ სულებს, ასევე ღამაში ქალი მას ნათლის სვეტივით წამოადგა თავს:

„შავებრადღი, თავს დამადგა, ვით ბნელს ნათლის სვეტი.

რა მოვბრუნდი, დაიხარა, ხელს მომკიდა ხელი;

ამაყენა, ასე მითხრა: „რად შემქმნიხარ ხელი“ (გურამიშვილი I, 2013:190)? ნათლის სვეტი უფლის სახელია: „მე ვარ ნათელი სოფლისად. რომელი შემომიდგეს მე, არა ვიდოდეს ბნელსა, არამედ აქუნდეს ნათელი ცხოვრებისად“ (იოანე, 8, 12). ბიბლიის თანახმად („გამოსვლათა“, ეზეკიელის წინასწარმეტყველება, იოანეს „გამოცხადება“...), ნათლის სვეტი „ღვთისჩენის“ (ნ. გონჯილაშვილი, 2018) ნიშანია. ნიკოლოზ გულაბერიძის „საკითხავის“ მიხედვით, „ნათლის სვეტი მიწიერების ზეციერებისკენ სწრაფვის და მათი კავშირის ხილულ სასწაულადაა მიჩნეული“ (ნ. გონჯილაშვილი, 2018). ასეთი მეტაფორით არაერთგზის იხსენიებიან წმინდანები. „პოეტი ხშირად მიმართავს ამ მეტაფორასიმბოლოს, რითაც ღმერთთან წვდომის ვერტიკალურ ხაზს გამოკვეთს“ (სულაგა, 2014). გარდა ამისა, ლირიკული გმირის „საყვარლის“ უმთავრესი სახე-სიმბოლო არის მზე. უფლის, „მთეთა-მზის“, „ნათლის მიჯნურობა“ დავით გურამიშვილის, როგორც საღვთო სიყვარულის მეხოტბე პოეტის, სულისკვეთების გამომხატველი პარადიგმაა:

„სჯობს ვეტრფიალო მზეთა-მზეს, მზისათვის თავი ვახელო,

ნათლისა გავხდე მიჯნური, რადგან თვალებსა ვახელო“ (გურამიშვილი I, 2013:84).

მკვდრეთით აღდგომილმა და ზეცად ამაღლებულმა იესო-მაცხოვარმა მოციქულებს ნუგეშად თავისი მოძღვრება დაუტოვა. „ახალი აღთქმა“ ეხარა კაცობრიობას. დავით გურამიშვილმაც ზუბოვკელი ქალისაგან მოისმინა „სიტყვა სახარელი“. სიმბოლურად პოეტი სწორედ საღვთო სიბრძნის მატარებელ სიტყვას გულისხმობს. სიტყვა, ლოგოსი, იესოს ერთ-ერთი ყველაზე ცნობილი სახელდებაა. პოეტი წერს: „მან დამიგდო სამიედო სიტყვა სახარელი“ (გურამიშვილი I, 2013:190). აქ იგულისხმება იესოს მიერ ადა-

ეკა ორაგველიძე

მიანთა სანუგეშოდ ნაანდერძევი სახარება. პოეტი, როგორც ჭეშმარიტი ქრისტიანი, ეს-ქატოლოგიურ მოლოდინშია, კვლავ ელის თავის „საყვარელთან“ მეორედ შეხვედრას: „დამპირდა, თქვა: „კიდევ მოვალ“. აწ მე იმას ველი“ (გურამიშვილი I, 2013:191).

იესო ქრისტემ ჯვარცმით ადამიანთა მოდგმა გამოიხსნა ცოდვის ტყვეობიდან, ბრწყინვალე აღდგომით კი ჯოჯოხეთიდან ამოიყვანა მართალთა სულები. ლექსში ავტორის ლირიკული გმირიც აქამდე დახშული კარის გარდაცვალების შემდეგ კვლავ გახსნით ხარობს: „სიკვდილის დროს მე მის მეტი არავინ მყავს მშველი, მან გამიღოს სამყოფისა კარი შესასვლელი“ (გურამიშვილი I, 2013:191). დავით გურამიშვილი ბედნიერია იმის მოლოდინით, რომ წუთისოფლის განლევის შემდეგ მკვდრეთით აღდგომილი იესო გაუღებს სამოთხის კარს და დაამკვიდრებს იქ, „სადაცა მართალნი განისვენებენ“. პოეტს მხოლოდ მისი მსახურება სურს. რადგან მხოლოდ იგი შეჰყვარებია, იმედოვნებს, რომ მაცხოვარი არ მოაკლებს მადლსა და წყალობას: „უკვდავების წყალს მიბოძებს, ცხოვრებისა პურსა“ (გურამიშვილი I, 2013:191). ქრისტიანული მოთმინებით მოელის მარადიულ წყალსა და პურს, რათა არასოდეს განეშოროს უფლის სიყვარული. სოლომონ ბრძენიც სწორედ უკვდავების წყაროს ადარებს თავის გულის სწორს (აღეგორიულად – უფალს): „მტილი დახშული და ჩემი სძალი, მტილი დახშული წყარო დაბეჭდული“ (სოლ. 4, 12). სხვაგან კი „სატრფოს“ მოიხსენიებს, როგორც „წყარო მტილისა და ჯურღმული წყლისა ცხოველისა“ (სოლ. 4,12). დავით გურამიშვილი მადლიერებას გამოხატავს უფლის მიერ გაღებული მსხვერპლისთვის: „ჩემი სიყვარულისათვის სცემეს ხელშეკრულსა, სახით ვხედავ ჩემთვის მკედარსა სისხლით გაბაწრულსა“ (გურამიშვილი I, 2013:191). ჭეშმარიტი ქრისტიანული სიყვარულის გამოცხადების შემდეგ კი შეწყალებას ევედრება თავის მსხნელს, რათა არ გაიწიროს ამ წუთისოფლის, „ქვესკნელის“ მიერ. პოეტს სურს, მუდამ უფლის წინაშე იყოს, მის სიხლოვეს მკვიდრობდეს და აქებდეს მაცხოვრის სახელს: „ქვესკნელსა ვარ, ვერა ხედავ, მეგულეები ცადა, გეაჯები, ნუ გამწირავ, წამიყვანე მანდა“ (გურამიშვილი I, 2013:191)!

ამრიგად, ქალ-ვაჟური სიყვარული „დავითიანში“ საღვთო მიჯნურობის მნიშვნელობითაა წარმოდგენილი. იგი ადამიანის საუფლო გზაზე სვლისა და ცოდვილი კაცის ღმერთთან შერიგების საწინდარია. ამ თვალსაზრისით, „ზუბოვკა“ უმთავრესად წმინდა ქრისტიანული სახე-სიმბოლოებით დატვირთული ლექსია. მასში უფლის მიერ კაცთა მოდგმის ტყვეობიდან გამოსხნის ბიბლიური ამბავი და ღვთის სიყვარულით გულანთებული მადლიერი ადამიანის რელიგიური გრძნობებია გადმოცემული.

Eka Oragvelidze

Ivane Javakhishvili Tbilisi State University

Love according to David Guramishvili's "Davitiani"

Summary

In David Guramishvili's work love is considered not only as human passion, but mainly as a way to get closer to God. Therefore, it is special phenomenon for the poet. In this regard, it's very interesting antique, Christian and renaissance views on love and comparison of David Guramishvili's worldview to them.

Love in "Davitiani" is shown, as the expression of divine affection. Therefore object of love - woman - is shown in two different ways – a woman - as a mediator between man and God and a woman as expression of a deity. This two ideas stand on an antique and orthodox viewpoints. Also similar concepts are shown in literature of middle ages, renaissance and baroque. These examples show interesting similarities of poet's worldview to them. Analysis of "Zubovka" make it clear, that meeting with loved one allegorically means Christ and expresses lyrical hero's wish to unite with divine love.

For the author divine love is expressed metaphorically by "being in love with the light. "To become lover of the light"...- writes poet. Here he means directly love of God, which is considered love towards "sun's sun". Lyrical hero's "love towards sun" strengthens the idea, that story in "Zubovka" is not only depicting loving relationship, but firstly it is considered hymn of love of man and god.

David Guramishvili considers marriage as the pinnacle of love. This idea is based on poet's parable-allegorical writing principles. The poem "happy summer" in the final part of "Davitiani" preaches finishing boy-girl love relationship with marriage, the poem is also considered the hymn of divine marriage. The title of poem means happiness and renewal of reconciliation of man with god; the conditional title of the poem is also interesting (Thorned shepherd). According to poem, thorn is symbol of fulfilment of divine will.

Main ideal of the poem – finalization of boy-girl love with marriage, is perceived as allegory of sanctified man returning to god with the way of love. In this regard changing the faces of lyrical characters and understanding of their thoughts are very important, which is dictated by author's self reflection and establishment of personal "me".

In "Davitiani" is shown the world model by "David Guramishvili, that is rebuilt by divine order. This is completely founded on "new testament"- Christian preachment – reconciled man with god by the power of love and draws similarity with the works of predecessor (Rustaveli) and heir (Vazha-Pshavela) alike.

ეკა ორაგველიძე

გამოყენებული ლიტერატურა:

- ალიგიერი დანტე**, „ღვთაებრივი კომედია“; გამომცემლობა „პალიტრა L“; თბ. 2012; 528 გვ.
- არჩილი**, „სამიჯნურონი“ (ლექსნი აქა-იქ ნათქვამი); „ჩვენი საუნჯე“; IV ტ. გამომცემლობა ნაკადული „ნაკადული“; თბ. 1960 წ. 512 გვ.
- ახალი აღთქმა**; წმ. გიორგი მთაწმინდელის რედაქციით კრიტიკულად დადგენილი ტექსტის მესამე სრული გამოცემა; საქართველოს საპატრიარქოს გამომცემლობა; თბ. 2003 წ. 228 გვ.
- ბარათაშვილი მ.** „ლექსის სწავლის წიგნი“ (ჭაშნიკი); ქართული მწერლობა, VIII ტ. გამომცემლობა „ნაკადული“; თბ. 1990; 688 გვ.
- გურამიშვილი დ.** „დავითიანი“; ორტომეული; გამომცემლობა „პალიტრა L“; თბ. 2013 წ. 336 (2) გვ.
- კეკელიძე კ.** „დავით გურამიშვილი“; ძველი ქართული ლიტერატურის ისტორია, II ტ. გამომცემლობა „მეცნიერება“; თბ. 1981; 752 გვ.
- ნათაძე ნ.** „დავითიანის“ დიდი საიდუმლო“; „ლიტერატურული წერილები“; თბ. 1973 წ.
- პლატონი**, „ნადიმი“; გამომცემლობა „Carpe diem“; თბ. 2017 წ. 112 გვ.
- რუსთაველი შოთა**, „ვეფხისტყაოსანი“; გამომცემლობა „მერანი“ თბ. 1992; 46 გვ.
- სირაძე რ.** „დავით გურამიშვილის მეორე პოეტური „მე“; „წერილები“; გამომცემლობა „საბჭოთა საქართველო“; თბ. 1980; 204, (4) გვ.
- შექსპირი**, „ამაო გარჯა სიყვარულისა“; თხზულებათა სრული კრებული ხუთ ტომად; II ტ. გამომცემლობა „ხელოვნება“; თბ. 1985 წ. 420 გვ.
- „წიგნი ქებათა-ქება მეფისა სოლომონისა“**; ექვთიმე ხელაძის სტამბა; თბ. 1884 წ. 1500 გვ.

ინტერნეტრესურსები:

- გონჯილაშვილი ნ.** „ნათლის სვეტის“ პარადიგმული სახისმეტყველება ნიკოლოზ გულაბერისძის „საკითხავსა“ და „საგალობელში“; ენათმეცნიერება; „სპეკალი“, N 12; 2018 წ.

<http://www.spekali.tsu.ge/index.php/ge/article/viewArticle/12/120>

სიყვარული დავით გურამიშვილის „დავითიანის“ მიხედვით

კარიჭაშვილი ლ. „ვეფხისტყაოსნისა“ და „დავითიანის“ ტიპოლოგიური მიმართების საკითხები“; ლიტერატურათმცოდნეობის თანამედროვე პრობლემები (II საერთაშორისო სიმპოზიუმი, (ნაწილი I); საქართველოს პარლამენტის ეროვნული ბიბლიოთეკა; თბ. 2009

<http://www.nplg.gov.ge/gsd/cgi-bin/library.exe?e=d-00000-00---off-0civil2-civil2-01-1--0-10-0--0-0---0prompt-10--.%2e-4----4---0-01--11-en-00---10-ru-50--00-3-help-00-0-00-11-1-0utfZz-8-00-0-11-1-1utfZz-8-00&a=d&c=civil2&cl=CL2.13&d=HASHfe019df1b0e15b319b1ff0.27#HASHfe019df1b0e15b319b1ff0.27>

ნაჭყებია მ. „ლიტერატურული ბაროკოს გეოგრაფია და ეროვნული თავისებურებანი“; ფილოლოგიური ძიებანი

http://www.sjani.ge/sjani-16/%E1%83%9B%E1%83%90%E1%83%98%E1%83%90%20%E1%83%9C%E1%83%90%E1%83%AD%E1%83%A7%E1%83%94%E1%83%91%E1%83%98%E1%83%90.pdf?fbclid=IwAR1PBh7K1bXq9gmvdC8t8dvoqACncbVZSE5gVWqg2n_prmGRN0s3GSmdHxU

სულავა ნ. „დავით გურამიშვილის ლოცვისა და ვედრების ინტერპრეტაციისათვის“; „სპეკალი“ N7; 2014

http://eprints.tsu.ge/500/1/%E1%83%A1%E1%83%9E%E1%83%94%E1%83%99%E1%83%90%E1%83%9A%E1%83%98%20%E2%84%967%202014-%20nestan%20sulava.pdf?fbclid=IwAR3uev544HTbfREM7beJEoFt9R6e_0Ugwd1vZxSKGNDS7mJCVR4AsrbfN4s

ხინთიბიძე ე. „ზუბოვკის“ სიყვარულის მისტიკური ინტერპრეტაციისათვის“; „დავით გურამიშვილი 300“; საქართველოს მეცნიერებათა აკადემია; შოთა რუსთაველის სახელობის ქართული ლიტერატურის ინსტიტუტი; სამეცნიერო შრომების კრებული; „ზეკარი“; თბ. 2005 წ. 247გვ.

http://www.nplg.gov.ge/gsd/cgi-bin/library.exe?e=d-00000-00---off-0civil2--00-1----0-10-0--0---0prompt-10---4-----0-11--10-ka-50---20-about---00-3-1-00-0-0-01-1-0utfZz-8-10&a=d&cl=CL2.6&d=HASH01ed6c39090ae26b3841f24a.5.5&fbclid=IwAR0cTTNt4m6NReBg5dhBHMccopXQhBzHQPV_OROfvalkl-TOIPVxejBhMvE